

[Henry Christensen.]

Vi håber derfor, at den højtærede undervisningsminister vil medvirke til, at vi i det kommende udvalg ud over behandlingen af det foreliggende lovforslag specielt om lægefakultetet vil gå ind i en realitetsforhandling med folketinget, herunder altså også med venstre, om spørgsmålet at få truffet den principielle beslutning om placeringen af det tredje universitet. Vi tror, det også har betydning for planlægningen, at vi får truffet en principiel beslutning, og jeg må måske tilføje, at vi vel også godt kan skue så langt ud i fremtiden. Selv om vi går den vej nu at placere det lægevidenskabelige fakultet i Odense, hører det ikke så fjern en fremtid til, at der også vil udvikle sig yderligere universitetsfakulteter omkring Odense og omkring det lægevidenskabelige fakultet, som denne by nu vil få.

Poul Sørensen: Omkring fællesmarkedsdrøftelserne er det økonomien, der har præget den offentlige debat, og det må vel være sådan. Men et opmuntrende træk er det, at ungdommens uddannelse og dygtiggørelse i de senere år er kommet mere og mere ind i vort folks overvejelser, vel vidende at det grundlag, der nu skabes, vil være retningsgivende måske mange år fremefter.

Selv om meget kan skille partierne, skulle det gerne være sådan, at vi kan finde sammen om løsningen af en så vidtrækkende opgave som den at tilrettelægge de bedst mulige uddannelsesvilkår for vort lands unge. Vi står nu på tærsklen til et stort europæisk samarbejde med vide perspektiver, og den tid, vi går i møde, vil stille store krav til uddannelse og viden over en meget bred front, om vort land fremtidigt skal kunne hævde sig i konkurrencen. Derfor må vi gøre os klart, at der er store opgaver at løse, at der vil blive brug for betydelige investeringer i de kommende år. Ifølge den betænkning, det høje ting har modtaget om behovet for uddannelsesbyggeri i de kommende 20 år, skal vi regne med, at der alene på dette område må investeres adskillige milliarder kroner.

Vi kan vel i mit parti have vore tvivl om, hvorvidt den skolelovgivning, der for få år siden blev gennemført i det høje ting, er det bedst tænkelige forberedelsesgrundlag

for en højere uddannelse. Vi har sagt vor mening herom og særlig arbejdet for at undgå at svække gymnasiundervisningen. Men lad det nu ligge. Uddannelsesbehovet er til stede. Der er brug for en udbygning af læreanstalter og andre skoler på et meget bredt felt, og i den aktuelle situation drejer det sig om udbygning af universitetsundervisningen.

Vi er blevet forberedt på, at universiteterne og de øvrige højere læreanstalter i løbet af de kommende 10 år for alvor kommer til at mærke det pres, der stammer fra de store fødselsårgange. Der er en udbygning i gang ved de bestående universiteter i København og Århus, og stærke røster fra universitetets egen verden har rejst sig imod, at disse læreranstalter gøres for store. Oprettelse af et tredje og måske et fjerde universitet er derfor sat på dagsordenen og drøftes.

Det er de store årganges pres på universiteter og skoler, som er baggrunden for det lovforslag, vi behandler i dag. Da dette pres ikke er af midlertidig karakter, er det både naturligt og rimeligt at tage sagen op til overvejelse ud fra en helhedsvurdering. Som det første skridt hertil er det, vi nu har fået forelagt forslag om oprettelse af et tredje lægevidenskabeligt fakultet i Odense. I mit parti stiller vi os velvilligt og positivt hertil. Jeg vil gerne føje til, at vi ønsker at støtte forslaget ud fra det synspunkt, at det er et skridt til en helhedsløsning af vort lands universitetsproblem, og jeg vil på det konservative folkepartis vegne give tilsagn om en velvillig og positiv forhandling om det foreliggende lovforslag.

Den højtærede undervisningsministers forslag vedrører alene bemyndigelse til at godkende oprettelsen af et lægevidenskabeligt fakultet i Odense og forudsætter, at de nødvendige midler hertil bevilges på finanseller tillægsbevillingslove. Det er en hurtig løsning af udvidelsen af lægeuddannelsen, der først og fremmest er på tale. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, viser de stedfundne undersøgelser, at Odense formentlig er den eneste by uden for hovedstadsområdet, der i nogenlunde fyldestgørende omfang råder over et udbygget sygehusvæsen, der med kort varsel kan tjene som basis for et lægevidenskabeligt fakultet.